

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 125: Forslag til lov om universiteter (universitetsloven).

Af videnskabsministeren (Helge Sander).
(Fremsat 15/1 2003).

Sammen med denne sag foretoges:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 126: Forslag til lov om ændring af forskellige love på Undervisningsministeriets område. (Konsekvensændringer i forbindelse med universitetsreformen).

Af undervisningsministeren (Ulla Tørnæs).
(Fremsat 15/1 2003).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Hanne Severinsen (V):

Med dette lovforslag får vi en enestående mulighed for at fremtidssikre universiteterne i deres rolle som forsknings- og uddannelsesinstitutioner i det videnssamfund, hvor konkurrencen om udvikling af viden bliver benhård ligesom kravene til uddannelsernes kvalitet og relevans.

Viden er i stigende grad blevet afgørende for et lands udvikling, og det bliver en udfordring for universiteterne, som de skal have mulighed for at løfte. Hvis de skal have flere opgaver og ressourcer, så må der også i samfundet være tilid til, at der sker en ansvarlig og fagligt effektiv udnyttelse af midlerne. Overskriften for reformerne er frihed under ansvar.

Den nye universitetslov bygger på, at universiteterne bliver selvejende, hvilket bl.a. betyder, at de selv for fremtiden kan disponere over tilskud og andre indtægter, og at de kan opbygge formuer adskilt fra staten. Det bliver så op til fremtiden, op til de enkelte universiteter, om de på sigt vil forhandle om bygningsovertagelse, ellers administreres de efter SEA-modellen.

Der bliver større frihedsgrader, regler og bekendtgørelser bliver saneret, og hovedprincippet bliver, at universiteterne selv skal kunne tilrettelægge deres uddannelses tilbud under ansvar for, at kvaliteten er i orden, og at der følges op på evalueringerne.

Kvalitetssikringen vil blive indbygget i udviklingskontrakterne, universiteterne bliver ansvarlige for, at uddannelserne bliver fleksible, og at man lettere kan skifte universitet. Der bliver

mulighed for efter bachelor at vælge mellem flere relevante kandidatuddannelser og dermed nye kombinationer af bachelor- og kandidatuddannelserne.

Kl. 10.05

Den individuelle studie- og erhvervsvejledning under studieforløbet skal styrkes. Målet er at forhindre unødigt studietidsforlængelse og at undgå, at der uddannes til arbejdsløshed. Loven forpligter også universiteterne til at varetage efter- og videreuddannelse og at medvirke til, at den nyeste viden gøres tilgængelig for de videregående uddannelser uden forskning.

Udviklingskontrakterne bliver det vigtige fremtidige instrument, der sikrer kontrakten til samfundet. Det er her, det enkelte universitet fastlægger visioner og overordnede indsatsområder og udviklingsstrategi.

Den ny ledelsesstruktur vil med en handlekraftig bestyrelse være dem, der bliver ansvarlige for at leve op til udviklingskontraktens målsætninger. Bestyrelsen skal have eksternt flertal, som kan fungere som brobyggere og ambassadører over for det omgivende samfund.

Jeg vil godt understrege, at de eksterne medlemmer af bestyrelsen udpeges i kraft af egen person og ikke som repræsentanter for bestemte særinteresser modsat det indtryk, man har fået fra dele af pressen. Universiteterne bliver selvstændige; de nye bestyrelser skal afspejle universiteternes opgave og profil og sammensættes bredt. Hermed undgår vi en ensidig repræsentation af bestemte sektorer. Der er derfor ingen grund til den kritik, der er rejst.

Det er blevet sagt, at de studerendes indflydelse mindskes, men tværtimod. Det har netop været afgørende for os at fastholde de studerendes indflydelse bl.a. ved at sikre de studerende to medlemmer i den ny bestyrelse. Der får de studerende stor indflydelse ved at være med til at foretage de strategiske prioriteringer på universiteterne.

De studerende skal også stadig have halvdel af pladserne i studienævnene og dermed afgørende indflydelse på deres studier, ligesom de nu får sikkerhed for, at der følges op på dårlige evalueringer. De studerendes vilkår bliver yderligere forbedret ved, at man får større frihedsgrader i sammensætningen af uddannelserne og valget af de relevante moduler, der kan passe ind i deres fremtidige udviklingsmuligheder.

Rektor, dekaner, institutledere skal være ansatte på basis af deres indsigt og kompetencer og evne til at inspirere omgivelserne, i stedet for